

கிறித்துவ காப்பியங்களில் தமிழ்க்காப்பியங்களின் தாக்கம்

வீ.பாரதிராஜா
தற்காலிக உதவிப்பேராசிரியர்
முதுகலைத் தமிழாய்வுத்துறை
பச்சையப்பன் கல்லூரி
சென்னை-30

ஆய்வுச்சுருக்கம்

கிறித்துவம் என்கிற புதுவகை இலக்கிய வகைமை மேலைநாட்டினர் வருகைக்குப்பின் இந்தியாவில் உருவான சமயம் கிறித்துவ சமயம். குறிப்பாக இயேசுவின் சீடர்களுள் ஒருவரான புனித தோமையாரால் தமிழ்நாட்டில் கிறித்தவம் வேரூன்றத் தொடங்கியது என்றாலும் வாஸ்கோடகாமாவின் வருகைக்குப் பின்னரே மேலைநாட்டிலிருந்து சமயக் குருமார்கள் வருகை அதிகளவில் இருந்தன. அவர்கள் வருகைபுரிந்து தமிழகத்தில் இறைச்செய்தியைப் பரப்பியும், மனிதநேயச் செயல்களைச் செய்தும் வந்தனர். அவ்வாறு வெளிநாட்டிலிருந்து வந்த கிறித்தவர்களால் இறைச்செய்தியை வழங்க மொழி தடையாக இருந்தன. அதற்காக அவர்கள் மொழியைக் கற்றுக்கொண்டு, தமிழில் இறைப்பணியும் இலக்கியப்பணியாகத் தமிழில் கிறித்துவ இலக்கியங்களும் படைத்தனர். மக்களுக்கு அதன்வழியாக இறைச்செய்தியைக் கூறிவந்தனர். மேலும் கிறித்தவத்தை ஏற்றுக்கொண்ட தமிழர்களாலும் கிறித்துவக் காப்பியங்கள் படைக்கப்பட்டன. அவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட கிறித்துவக் காப்பியங்களில் எத்தகைய அளவில் தமிழில் காணப்படும் காப்பியங்களின் தாக்கம் இடம்பெற்றுள்ளன என்பதைப் பற்றி ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திறவுச்சொற்கள்:

கிறித்துவக் காப்பியங்கள், இயேசுவின் ஊழியம், மேலைநாட்டினர் பணி, தமிழ்க்காப்பியத்தாக்கம், இறையடியார்கள்,

முன்னுரை:

வன்முறையும் வம்பும் தாண்டவமாடிக் கொண்டிருந்த இடைக்காலத்தின் தொடக்கத்தில் கிறித்துவ சமயமானது விலங்குகளைப்போல் அன்பில்லாமல் திரிந்தவர்களை மாண்புள்ள மக்களாக மாற்றும் ஓர் அருமருந்தாக அமைந்தது.¹ காட்டுமிராண்டிகளாகத் திரிந்தவர்களையும் சமூகத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்ட ஒதுக்கப்பட்ட மக்களையும் அன்பை முதன்மையாகக் கொண்ட இயேசுநாதர் காட்டிய வழியில் செல்கிற சமயமாக விளங்குகிறது. கிறித்துவம் என்னும் சொல்லிற்கே ஆங்கிலத்தில் மென்மையான உள்ளம் படைத்தவன், கண்ணியம் வாய்ந்தவன், கருணை பொருந்தியவன் என்பதுதான் பொருள்.² இயேசுவின் கருத்துகளையும் விவிலியக் கருத்துகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டுள்ள தமிழ் இலக்கிய பரப்பில் கிறித்துவ இலக்கியத்திற்கென்று ஒரு நிலையான இடம் உண்டு. கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, புதினம் என கிறித்துவ இலக்கியம் விரிந்தாலும் அறிஞர்களால் பெரிதும் மதித்துப் போற்றத்தக்கதாகக் காப்பியங்கள் விளங்குகின்றன. கிறித்துவக் காப்பியத்திற்கு அடிக்கோலியவர் வீரமாமுனிவர் ஆவார். அவரைத் தொடர்ந்து சீர்திருத்த சபையைச் சார்ந்த செர்மானிய இறையடியவர்களும் படைக்கலாயினர். அப்படி படைக்கப்பட்ட காப்பியங்களுள் தமிழ் இலக்கியத்தின் தாக்கம் எவ்வகையில் இடம்பெற்றுள்ளன என்பதை விரிவாகப் பார்க்கலாம்.

தாக்கம் வரையறை

எந்தவொரு இலக்கியப்படைப்பும் வெற்றிடத்திலிருந்து வருவதில்லை. சொந்த மொழியிலிருந்தோ பிறமொழியிலிருந்தோ அறிந்தோ அறியாமலோ பெறும் தாக்கத்தினால்தான் இலக்கியப் படைப்பின் செயற்பாடு முழுமை பெறுகிறது. இத்தகைய தாக்கத்தினை ஆங்கிலத்தில் 'இம்பெக்ட்' என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. இவை நேரடித்தாக்கம், மறைமுகத் தாக்கம், எதிர்முகத் தாக்கம் என மூன்றாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. நேரடித் தாக்கம் என்பது நூலாசிரியரோடு நேரடியான தொடர்பின் மூலம் பெறுகிற தாக்கத்தை நேரடித்தாக்கம் என்பர். மறைமுகத்தாக்கம் என்பது நேரடியாக ஆசிரியரிடமிருந்து தாக்கம் பெறாமல் தாக்கம் பெற்ற ஒருவர் மூலம் பெறுகிற தாக்கத்தை மறைமுகத் தாக்கம் எனப்படுகிறது. ஒரு படைப்பை நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ உணர்ந்து அதற்கெதிரானவற்றையே சிந்தித்து எழுதுவது எதிர்முகத்தாக்கம் எனப்படுகிறது இவ்வாறு தாக்கத்தினை மூன்றாகப் பகுக்கப்படுகிறது.

கிறித்தவக் காப்பியங்கள் அறிமுகம்.

மேலைநாட்டுத் திருத்தொண்டர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டு , நம்மவர்களால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு வருகின்றது தமிழ்க்கிறித்துவ இலக்கியம். குறிப்பாக இதில் கிறித்தவர்களின் பங்கும் கிறித்தவர்கள் அல்லாதவர்களின் பங்கும் குறிப்பிடத்தக்கது. கிறித்தவ இலக்கிய வகைமைகளில் முதன்மையானதாகக் கருதப்படும் கிறித்துவக் காப்பியங்களுக்கு விவிலியமே அடிப்படைக்களமாகும். சில காப்பியங்கள் விவிலியத்தில் வருகிற மாந்தர்களின் வாழ்வியல் முறையைப் பற்றியும், விவிலியத்திலுள்ள இயேசுவின் சீடர்களைப் பற்றியும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இன்றைய கிறித்துவ இலக்கிய உலகம் உருவாக்கப்படுகிறது. கிறித்தவத்தின் தனித்தன்மைகளை எடுத்தியம்புவதாகக் கிறித்துவக் காப்பியங்களான தேம்பாவணியில் தொடங்கி ஆதியாகம காவியம் வரை அமைந்திருக்கின்றன. தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் மரபு இலக்கண வடிவில் எழுதப்பட்ட முப்பது கிறித்தவக் காப்பியங்கள் என்று யோ ஞான சந்திர ஜாண்சன் குறிப்பிடுகிறார். சிலர் நாற்பது என்றும் நாற்பத்து மூன்று என்றும் கிறித்துவக் காப்பியத்தின் எண்ணிக்கை வேறுபடுவதைக் காணமுடிகிறது.

உலகஜோதி

கிறித்துவ காப்பியங்களில் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது உலகஜோதி ஆகும். உலகஜோதியாக விளங்கும் இயேசு பெருமானின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எடுத்தியம்பும் பொருட்டு படைக்கப்பட்ட உலகஜோதி இறையரசனார் இயேசுவை உலக அறியாமை எனும் இருளிலிருந்து மீட்க வந்த ஜோதி என்னும் பொருளில் ஆசிரியர் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளார். நான் உலகிற்கு ஒளியாக வந்தேன் என்று இயேசுக் கிறித்து கூறியுள்ளார். இக்காப்பியத்தில் தமிழின் முதல் காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்தில் முதல் காதையான மங்கலவாழ்த்து பாடலில்

திங்களைப் போற்றுதுந் திங்களைப் போற்றுதும்
கொங்கலர்தார்ச் சென்னி குளிர்வெண் குடைபோன் றிவ்
வங்கண் உலகளித்த லான்.
ஞாயிறு போற்றுதும் ஞாயிறு போற்றுதும்
காவிரி நாடன் திகிரிபோல் பொற்கோட்டு
மேரு வலந்திரித லான்
மாமழை போற்றுதும் மாமழைபோற்றுதும்
நாமநீர் வேலி யுலகிற் கவனளிபோல்
மேல்நின்று தான் சுரத்தலான்.⁴

என இளங்கோவடிகள் பாடுகிறார். இளங்கோவடிகள் திங்கள் , ஞாயிறு, மாமழை என்னும் இயற்கையின் மூன்று அம்சங்களைப் போற்றிப் புகழ்ந்து நூலைத் தொடங்குகிறார். அதே போன்று இறையரசன் பாயிரப் பகுதியில் போற்றுதல் பத்து என்னும் தலைப்பில்

இறைவனைப் போற்றுதும் இறைவனைப் போற்றுதும்
குறையுடை மனிதரை நிறைவுறச் செய்வதால்
மனிதனைப் போற்றுதும் மனிதனைப் போற்றுதும்
மனிதனாய் மாபரன் மண்ணில் பிறந்ததால்
சிலுவையைப் போற்றுதும் சிலுவைப்போற்றுதும்

சிலுவையே ஏசுவின் சின்னமா யிருப்பதால்
தாய்மரி போற்றுதும் தாய்மரி போற்றுதும்
தாய்மரி இறைவனைத் தாங்கி வளர்த்தலால்.⁵

என்று போற்றுகின்றனர். இப்பாடலில் இறைவன், மனிதன், சிலுவை, தாய்மரி ,புனிதர், ஆயர், குருக்கள், கன்னியர், பெண்ணியம், அன்பு என்னும் பத்து பொருளில் போற்றுகின்றார்.

அருளவதாரம்

மேலும் இதைப்போன்று விவிலியத்திலுள்ள பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாடு என்னும் இரண்டு நூல்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு முழுமையாகவும் விரிவாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ள பேராசிரியர் வி.மரிய அந்தோனி அவர்களால் 1983 ஆம் ஆண்டு எழுதிய அருளவதாரம் காப்பியத்திலும்

தந்தையைப் போற்றுவோம் தந்தையைப் போற்றுவோம்
முந்தை உலகமொரு மூன்றும் படைத்து அளிக்கும்
நம்தந்தை தான் ஆத லால்.
மைந்தனைப் போற்றுவோம் மைந்தனைப் போற்றுவோம்
நந்தம் வினைகல நானிலத்து வந்து, உயிரைத்
தந்து தலையளித்த லால்.
ஆவியைப் போற்றுவோம் ஆவியைப் போற்றுவோம்
ஓவிலாது உண்மை ஒளிதந்து உயர்கதிநாம்
மேவிடத் தான் அருள லால்.⁶

பிதா குமாரன், பரிசுத்த ஆவி என்னும் மோவொரு கடவுளை முதல் மூன்று பாடல்களில் வாழ்த்தி நூலைத் தொடங்குகிறார். இளங்கோவடிகள் நூலின் முதல்காதைக்கு , காதை என்னும் சொல் வராமல் மங்கலவாழ்த்து எனப் பெயரிட்டதைப் போன்று, மரிய அந்தோணியும் தமது காப்பியத்தின் முதல்காதைக்கு, வாழ்த்துப் பாடல் எனப் பெயரிட்டுள்ளமைக் குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் இளங்கோவடிகள் 'கானல்வரி' எனக் காதைக்குப் பெயரிட்டிருப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமது அருளவதாரம் என்னும் காப்பியத்திலும் நான்காவது காண்டமான அரசர் காண்டத்தில் 'யாழ்வரி' என்றும், ஐந்தாவது காண்டமான அறிவர் காண்டத்தில் 'மீட்புவரி', 'புலம்பல்வரி' என்னும் பெயர்களைச் சூட்டி மகிழ்ந்துள்ளார்.

மீட்பதிகாரம்

பேராசிரியர் பவுல் இராமக்கிருட்டிணன் சிலப்பதிகாரத்தின் மீது ஈடுபாடு உள்ளவர். இளங்கோவடிகள் சிலம்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயற்றப்பட்ட காப்பியத்திற்குச் சிலப்பதிகாரம் எனப் பெயர் சூட்டியது போன்று, மனுக்குலத்தை மீட்பதற்காக வந்த இறைமைந்தனைப் பற்றி விவரிப்பதற்கு 'மீட்பதிகாரம்' எனப் பெயர் சூட்டியுள்ளார். சிலப்பதிகாரத்தைப் போன்று காதை என்னும் பகுப்பு முறையைக் கையாண்டாலும், சிலப்பதிகாரத்தை அடியொற்றி முதல் காதைக்கு வாய்மொழி வாழ்த்துப் பாடல் எனப் பெயரிட்டுள்ளமைக் குறிப்பிடத்தக்கது. சான்றாக,

தந்தையைப் போற்றுதுந் தந்தையைப் போற்றுதும்
மைந்தரைத் தந்தருளி மாந்தரைக் காத்தற்கு
முந்தவே யோர்ந்தருள லான்.

மைந்தரைப் போற்றதும் மைந்தரைப் போற்றதும்
நைந்துடலாணியில் ஞான்றுயிர் நீப்பினும்
முந்தனுயிர்த்தெழுத லான்

தூயாவி போற்றுதுந் தூயாவி போற்றுதும்
நேயமாய் மன்றத்தில் நேர்ந்துயிர் காப்பாராய்
வாய்மை வழிநடத்த லான்.⁷

என்று பவுல் இராமக்கிருட்டிணன் பாடியுள்ளார். இப்பாடலில் சிலப்பதிகாரத்தின் மங்கல வாழ்த்துப் பகுதியில் இளங்கோவடிகளால் பாடப்பட்டுள்ளதைப் போல தமது காப்பியத்திலும் வாழ்த்துப் பாடலாக அமைத்துள்ளதை ஒப்புநோக்கத்தக்கது. அர்ச். சவேரியர் காவியம்

மேலைநாட்டுத் திருத்தொண்டர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையைக் கிறித்துவுக்காக அர்ப்பணித்துத் தமிழகம் வந்து இறைப்பணி, சமூகப்பணி, கல்விப்பணி ஆகியவற்றை எவ்விதத் தன்னலமுமின்றி செய்தனர். இவர்களுள் முதன்மையானவர் புனித சவேரியார் ஆவார். இவரைக் காப்பியத் தலைவராகக் கொண்ட காப்பியம் அர்ச் சவேரியார் காவியம் என்பதாகும். இறைத்தொண்டர் ஒருவரைத் தலைமை மாந்தராக் கொண்டு படைக்கப்பட்ட காவியமாக அர்ச் சவேரியார் காவியமாகும். சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலன் கண்ணகி மதுரை நோக்கிச் சென்ற போது அங்குபறந்த கொடிகள் அவர்கள் மதுரைக்கு வரவேண்டாம் என்று கைகளை அசைப்பதாக

போருழந் தெடுக்க ஆரெயில் நெடுங்கொடி
வாரலென் பனபோல் மறித்துக்கை காட்ட⁸

என இளங்கோவடிகள் பாடுகிறார். இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு அர்ச்.சாவேரியார் காவியத்திலும் பாடல் புனையப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர் விவிலியச் செய்திகளை விவரிக்கும் இறைத்தொண்டரான புனித சவேரியாரைக் கருதிநூற் கலைஞர் என்கிறார். அங்குப் பறக்கும் கொடிகள் தூய சவேரியார் அழைப்பதை,
எல்லையிலோடும் யோசனையெனச்சே ணிலங்கிய சிகமேற்கொடிகள்
தொல்லையில்லாமல் ஆடியுலாவிச் சுருதிநூற்கலைஞரை யழைக்கும்
புல்லியசிகரந் தனிலும் பொற்றசுகம்போ பூருவ மனிதருக்கமலன்
சொல்லியும் விலக்குஞ் சீவகவிருட்சத் தூய்கனியென்னலாங் கொல்லோ⁹
என்று பாடுகிறார் காப்பியக் கவிஞர்.

சீவகசிந்தாமணியின் தாக்கம்

சீவக சிந்தாமணி என்பது திருத்தக்கத்தேவரால் இயற்றப்பட்ட நூலாகும். இது எண்வகைத்திருமணத்தைக்கூறுவதனால் மண நூல் என்று சிறப்பிக்கப்படுகிறது. சுவையின் அடிப்படையிலும் பாடலின் அமைப்பு முறையாலும் எம்.எஸ் பூர்ணலிங்கம் பிள்ளை என்பவர் சீவக சிந்தாமணிக்கு நிகரானது தேம்பாவணி¹⁰ என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். வீரமாமுனிவர் சிந்தாமணியை முழுமையாகக் கற்றதனால், தாம் படைத்த காப்பியத்தில் சீவக சிந்தாமணியின் தாக்கம் அமைந்துள்ளது. திருத்தக்கத் தேவர் ஏமாங்கத நாட்டு வளத்தை வருணனையின் மூலம் விவரிக்கிறார். அந்நாட்டிலுள்ள தென்னை மரத்திலிருந்து தேங்காய்கள் அருகிலுள்ள கமுக மரத்தில் வீழ்ந்து ,அதிலுள்ள தேனிறாலைக் கீறி , பலா மரத்திலுள்ள பலாப்பழத்தைப் பிளந்து , மா மரத்திலுள்ள கனிகளைச் சிதறி,பின்னர் வாழைமரத்திலுள்ள பழங்களை நசுக்கும் என்ற பொருளில் காய்மாண்ட தெங்கின் பழம்வீழக் கமுகின் நெற்றிப் பூமாண்ட தீந்தேன் தொடைகீறி வருக்கை போழ்ந்து தேமாங் கனிசிதறி வாழைப் பழங்கள் சிந்தும் ஏமாங்கதமென் இசையால் திசைபோய துண்டே¹¹

என்று பாடியுள்ளார். மேற்கண்ட பாடலின் சுவையில் மனதைப் பறிகொடுத்த வீரமாமுனிவர் தேம்பாவணியிலுள்ள சூதேயா நாட்டின் வளத்தைக் குறிப்பிடும்போது

பாய்ந்த தெங்கதின் பழங்கள் வீழ்தலால்
வாய்ந்த வாழைமா வருக்கை ஆசினி
சாய்ந்த தீங்கனி சரிந்தே தேன்புனல்
தோய்ந்த வாயெலாம் இனிமை தோய்ந்தன.¹²

எனப் பாடுகிறார். இப்பாடலில் சூதேயா நாட்டில் முக்கனிச்சாறும் ஆற்று நீரில் கலந்து, அந்நீரைப் பருகுவோர் வாயெல்லாம் இனிமை ஊட்டத் தொடங்கிவிட்டது என்னும் கருத்தினை நிலைநாட்டுகிறார்.

நில வளம்

பொன்னி நதி பாயும் சோழநாட்டின் நிலவளத்தைப் பாடும் திருத்தக்கத்தேவர் நெற்பயிரினை மூன்று நிலைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு .

சொல்லருஞ் சூல்பசும் பாம்பின் தோற்றம்போல்
மெல்லவே கருவிருந் தீன்று மேலலார்
செல்வமே போல்தலை நிறுவித் தேர்ந்தநூல்
கல்விசேர் மாந்தரின் இறைஞ்சிக் காய்த்தவே¹³

என்று பாடியுள்ளார். நெற்பயிர் கதிர்வெளிவருவதற்கு முன்னர் அதன் இடை கனத்திருப்பதால் அது பச்சைப்பாம்பைப்போல் காட்சியளிக்கிறது என்றும், நெற்கதிர் முற்றாத நிலையில் தலைதுாக்கி நிற்பதை பண்பாடு இல்லாதஒருவனுக்கு திடீரென செல்வம் கிடைத்தால் செருக்குடன் தலைநிமிர்த்தி நிற்பதைப் போல் தோற்றமளிக்கிறது என்றும், நெற்கதிர் முற்றியவுடன் தலைசாய்ந்து நிற்பது கல்வியறிவு உடைய சான்றோர்கள் தலைவணங்கிப் பணிவுடன் நடப்பதைப் போல் காணப்படுகிறது என்றும் திருத்தக்கத்தேவர் விவரிக்கிறார். இப்பாடலின் கருத்தில் மனதைப்பறிகொடுத்த வீரமாமுனிவர் தேம்பாவணியிலும் இதுபோல ஒருபாடலை

பூரி யார்திருப் போல்தலை பசியகூழ் நிறுவி
நீரி னார்தலை நேரநேர் வளைவொடு பழுத்த
ஆர மானுநெல் லறுத்தரி கொண்டுபோ யங்கட்
போரி தாமெனக் களித்தனர் போர்பல புனைவர்.¹⁴⁾

என்று பாடியுள்ளார். இப்பாடலில் வளமாக வளர்ந்த இளம் பயிர்கள் செல்வம் பெற்ற அற்பர்களின் செருக்குப் போலத் தலை நிமிர்ந்து செழிப்பாக நிற்கும் கதிர்முற்றிய காலத்தில் சான்றோர்களின் தலையினைப்போல் வளைந்து தாழ்ந்து விளங்கும். முற்றி முதிர்ந்த முத்துப்போன்ற நெற்கதிர்களை அறுத்துக்கட்டி களத்துமேட்டிலேக் கொண்டுபோய்க் குவித்து , உழவர்கள், எம் நாட்டில் யாம் அறிந்த போர் இந்த நெற்போர், வைக்கோல்போர் அன்றி வேறில்லை எனக் களிப்போடு முழங்குவர் எனக் குறிப்பிடுவார்.

முடிவுரை:

கிறித்துவ சமயப் பரப்புநர்களால் உருவாக்கப்பட்டு இங்குள்ளவர்களால் வளர்க்கப்பட்ட கிறித்துவ இலக்கியம். தமிழ்த்தாய்க்கு மேலும் அழகுக்கு அழகு சேர்ப்பனபோல் எண்ணற்ற படைப்புகளை வழங்கினர். சான்றோர்களால் போற்றப்பட்ட கிறித்துவக் காப்பியங்கள் பல்வேறு புலவர்களால் படைக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு காப்பியங்களைப் படைத்த புலவர்கள் தமிழின் செழுமையான காப்பிய இலக்கியங்களில் மனம் தோய்ந்தும் ஆழ்ந்த புலமையும் இருப்பதை எடுத்தியம்பும் விதமாக அவர்கள் படைத்த படைப்புகளில் செழுமையுடன் விளங்கிய தமிழிலக்கியத்தின் தாக்கம் நிரம்ப வெளிப்பட்டுள்ளதைப் பார்க்க முடிகிறது. இது புலவர்கள் தமிழ்க் காப்பியத்தின் மீது கொண்டுள்ள ஆழ்ந்த புலமையைக் காட்டுகிறது.

அடிக்குறிப்பு

1. க.ப. அறவாணன், இடைக்காலத்தின் வரலாறு , ப.30
2. மேலது, ப.31
3. வேதாகமம், யோவான், 8:12
4. சிலம்பு, மங்கலவாழ்த்து, பா.1-9, சைவ சித்தாந்த பதிப்புக் கழகம், சென்னை
5. இறையரசன், உலகஜோதி, பாயிரம்-8,
6. வி. மரிய அந்தோணி, அருளவதாரம் வாழ்த்து 8-13,
7. பவுல் இராமக்கிருட்டிணன், மீட்பதிகாரம், வாய்மொழிவாழ்த்து 1-9,
8. சிலம்பு, புறஞ்ச்சேரியிருந்த காதை, 189-190, சைவ சித்தாந்தபதிப்புக் கழகம், சென்னை
9. அர்ச்சவேரியார் காவியம், திருநாட்டுப்படலம், பா. 21
10. யோ.க்ரூனா சந்திர ஜான்சன், கிறித்துவக்காப்பியங்கள், ப.402
11. சீவக சிந்தாமணி, நாமகள் இலம்பகம், பா.2, சைவ சித்தாந்தபதிப்புக் கழகம், சென்னை
12. வீரமாமுனிவர், தேம்பாவணி, நாட்டுப்படலம், ப.33,
13. சீவக சிந்தாமணி, நாமகள் இலம்பகம், பா.24 சைவ சித்தாந்தபதிப்புக் கழகம், சென்னை
14. வீரமாமுனிவர், தேம்பாவணி, நாட்டுப்படலம், ப.14

*****